

Revizija finansijskih izveštaja se od ostalih revizija izdvaja i po tome kakve stručne i etičke kvalitete mora posedovati lice koje je izvodi. Ovo obeležje reviziju finansijskih izveštaja čini posebnom.

Teorijom i praksom revizije u svetu se bavi veliki broj pojedinaca i asocijacija koje su od nacionalnog ili međunarodnog značaja. Komitet za osnovne koncepte revizije Američkog instituta ovlašćenih javnih računovođa definisao je reviziju kao **"... sistematski proces nepristrasnog prikupljanja i vrednovanja dokaza o nekim tvrdnjama koje se odnose na ekonomske aktivnosti i događaje. Revizija ima za cilj utvrđivanje stepena korespondentnosti između datih tvrdnji i nekog prethodno definisanog kriterijuma, kao i saopštavanje rezultata tih upoređivanja zainteresovanim korisnicima"**.⁵ Definicija revizije je koncizna, logična i dovoljno široka da može obuhvatiti mnogo različitih tipova revizije. Revizija, dakle, obuhvata sistematsko prikupljanje i vrednovanje dokaza kao osnov za određivanje da li finansijski izveštaji odgovaraju ustanovljenim kriterijima koji su sadržani u računovodstvenim standardima. Pored sakupljanja dokaza, revizija uključuje i meritorno izražavanje mišljenja nezavisnog, kompetentnog i autoritativnog lica. Mišljenje revizora uvek zavisi od dokaza.

Jedan od istaknutijih teoretičara revizije u svetu Tom Li, reviziju je u opštem smislu početkom osamdesetih godina definisao na sledeći način: "U najširem smislu reči, revizija je sredstvo pomoću koga se jedno lice uverava od strane drugog lica u kvalitet stanje i status nekog predmetnog pitanja koje je ovo drugo lice ispitivalo. Potreba za revizijom nastaje zbog toga što je prvo pomenuto lice u nedoumici ili sumnja u kvalitet stanje ili status relevantnog predmetnog pitanja, a nije lično u stanju da otkloni tu sumnju ili nedoumicu".⁶

Isti autor 1993. reviziju korporacija definiše kao **"... kompleksnu i tehničku funkciju u kojoj revizor potvrđuje i izveštava o kvalitetu finansijskih izveštaja koje uprava korporacije obelodanjuje javno za spoljne članove koji imaju pravo glasa"**. Ovaj autor dalje sugerise da, ako je uspešno obavljena, takva funkcija obezbeđuje dovoljno osiguranja u vezi sa kvalitetom objavljenih finansijskih izveštaja i dozvoljava da njihov sadržaj bude oslonac za one pojedince i organizacije kojima su saopštenja namenjena kao i na one druge koji ih mogu indirektno koristiti.

Međunarodni standard revizije "Cilj i opšti principi revizije finansijskih izveštaja"⁷ u tački dva definiše reviziju preko cilja revizije: **"Cilj revizije finansijskih izveštaja je da omogućiti revizoru da izrazi mišljenje o tome da li su finansijski izveštaji, po svim bitnim pitanjima, sastavljeni u skladu sa identifikovanim okvirom za finansijsko izveštavanje"**.

Na osnovu prezentiranih definicija revizije možemo izvesti zaključak da je revizija sistematski proces, koji izvodi nezavisan i kompetentan revizor, koji skuplja i vrednuje dovoljne i relevantne dokaze o poslovnim transakcijama i njihovim posledicama da bi utvrdio na koji je način stanje, vlasništvo, vrednovanje i obelodanjivanje tih akcija iskazano u računovodstvu i nivo saglasnosti

⁵ David Ricchiute: Auditing - principles and standards, Boston, 1989. str. 215

⁶ Tom Lee: Corporate Auditing Theory, Chapman and Hall, London, 1993. str 15

⁷ Detaljnije vidi: IFAC: Međunarodni standardi revizije, prevod, Savez računovođa i revizora Srbije, Beograd, 2004, str. 45-46